

ספר הזוהר

מהתנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו מוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת נשא

"דה היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקו מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח כלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש סיון שנת תשע"ד לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 האדמו"ר מהאלמין
 חיבר למעלה מאלף ספרים
 על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 0527651911

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

מכתב בעל הסולם:

יודעת נאלמנה, שעצמך לא
 היה לזמן האר"י ז"ל עז
 היום הזה, לי שביין את
 שטת האר"י ז"ל, על שורשו
 וכי והנה ברצון העליון
 יתי, צייתי לעיבור נשמת האר"י ז"ל, לא לפני העשי
 הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם לפני ע"מי,
 אלה נבחרתי אנכי אנשמה נפלאה זו, שלא בכה
 בה אצב לעת פטירתו עז היום, ולא אובא אהאריק
 בענין זה לפני שאין צרכי בזה אצבר בנפלאות".

(מרן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)

תוכן העניינים

<p>מתעוררים הדינים. טז</p> <p>שהכהנים נושאים כפיהם מתעוררת מידת החסד הממתקת הדינים של - כ"ה - המלכות וכנסת ישראל מתברכת ... יז</p> <p>הכהן הרוצה לישא את כפיו צריך להוסיף קדושה על קדשותו לקדש ידיו ע"י ידיהם של הלויים ולקבל קדושה של מים מיזיהם. יז</p> <p>אין הברכה נמצאת למטה עד שנמצאת למעלה, ומשנמצאת למעלה אף למטה נמצאת, ובכל כך תולה זה בזה הן לטוב והן לרע, לטוב. יח</p> <p>בשעה שהכהן נושא את כפיו אסור להעם להסתכל בו, לפי שהשכינה שורה על ידיו, צריך העם לישב ביראה ופחד, ולדעת שבאותה השעה עת רצון נמצאת בכל העולמות, ומתברכים עליונים ותחתונים, ולא נמצא דין בכלם. כא</p> <p>כל כהן שאינו אוהב לעם, או שהעם אינם אוהבים אותו, לא ישא את כפיו לברך לעם שכתוב "טוב עין הוא יבורך". כא</p> <p>מצוה שיברך הכהן את העם בכל יום בזקופת האצבעות וכאשר הכהן נושא את כפיו שורה השכינה על אותן האצבעות. כב</p> <p>הדברים הנעשים למטה מעוררים עניינים כאלה למעלה, כדמיון זה בפריסת האצבעות של הכהן למטה מתעוררת השכינה לרדת ולשכון עלינו, ומעוררות עשר מדרגות אחרות למעלה להאר[כן] והכל בזמן אחד. כב</p> <p>אסור לו לאדם להגביה אצבעותיו זקופות על חנם, אלא בתפלה ובברכות ובשמו של הקב"ה. כב</p> <p>וביום שירדה השכינה הוא היום שהתקשרה במשה ירדה, זהו שכתוב כלת משה, כלתו של משה ממש. כה</p> <p>ביום ההוא שהשכינה ירדה לארץ נמצא המקטרג אצלה, וכסה חשך אפלה ההוא בפניה בשביל שלא תרד. כו</p> <p>לולי לא הקריבו שנים עשר נשיאים הקורבנות, לא היה יכול העולם להתקיים וכל אחד נתתקן ונתחנך בברכות ע"י אלו הנשיאים. כו</p> <p>עשרה מאמרות במעשה בראשית, ועשרה מאמרות במתן תורה משמעם שהעולם לא נברא אלא בשביל התורה, וכל זמן שישראל עוסקים בתורה העולם מתקיים. כז</p>	<p>יאמר קודם בוקר כמה סליחות ותחנונים ובקשות בכל מיני רננה בגרונו, שהוא כמו כנור להוציא בו הקול על ידי ששה כנפי ראייה עם הורדא. ה</p> <p>כאשר האדם הולך בדרכי התורה מושך עליו רוח הקודש העליון. ו</p> <p>כל מי שמתדבק בו בהקב"ה ועושה מצות התורה, כביכול הוא מקיים עולמים. ו</p> <p>תשובה מתקן הכל, מתקן למעלה מתקן למטה, מתקן לעצמו מתקן לכל העולם. ז</p> <p>כל מי שחוטא מרחיק את אותה מאותו של שם הוי"ה וגורם לגלות ופירוד בעולמות. וע"י תשובה מתקן ומחבר אותם חזרה, ובכך גורם לשלמות השם הקדוש, והגאולה בזה תלויה, ולפיכך הכל תולה בתשובה. ט</p> <p>יש אדם שאחר ששב מחטאיו ונתכפר לו, הוא הולך בדרך מצוה, ועוסק בכל כחו ביראתו ואהבתו של הקב"ה, זה זוכה לתשובה תחתונה שנקראת ה'. ט</p> <p>תבא מארה על זה האיש שמניח לאשתו להתראות משערות ראשה החוצה מכיפתה והאשה שמוציאה משערות ראשה החוצה להתקטש בהן גורמת עניות לבית. י</p> <p>דין בדין, רחמים ברחמים, רחמים בדין ודין ברחמים. יא</p> <p>בזמן שהאדם בא להטהר מטהרין אותו, האדם שמבקש להתקדש מקדשין אותו, ומשפיעים עליו קדושה שלמעלה. יב</p> <p>טהור - (הלויים) כל טהרתו באה מקריחת השערות, וקדוש (נזיר) כל קדשותו באה מגידול השערות כי נפרש מהדין. יג</p> <p>ומי שאינו ירא שמים אין בו לא ענוה ולא חסידות כל אדם שיש בו חסידות נקרא מלאך ה' צבאות. טו</p> <p>במי שלא נמצא התחברות זכר ונקבה אין בו לא יראה ולא ענוה ולא חסידות, ולפיכך נקרא אדם כלל של הכל. טו</p> <p>כל כהן שאין לו בת זוג אסור בעבודה, שאין השכינה שורה במי שאין לו אשה. טו</p> <p>מדת צד"ק (מלכות שאינה ממותקת) נקראת כ"ה וממנה</p>
--	--

פרשת נשא

זוהר פרשת (קכא ע"ב)

יאמר קודם בוקר כמה סליחות ותחנונים ובקשות בכל מיני רננה בגרונו, שהוא כמו כנור להוציא בו הקול על ידי ששה כנפי ראייה עם הורדא

נשא את ראש בני גרשון וגו'. מכן שלשים שנה ומעלה וגו', כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד. מצוה זו להיות הלויים משוררים במקדש, כדמיון שלמעלה, שהרי הכהן המקריב קרבנות למעלה הוא המלאך מיכאל, לוי הוא גבריאל^ל, והוא צריך לזמר, וסוד הדבר (תהלים מ"ב) יומם יצוה ה' חסדו, זה חסד הכהן הגדול, ומיכאל הוא כהן הדיוט אצל אדוננו^א ועם כל זה שהוא הדיוט אצל אדוננו, מלך של חיות הקודש הוא, ופני אריה אל הימין, וברכת הדיוט אל תהי קלה בעיניך, וזה הוא יומם יצוה ה' חסוד, ובלילה שירה עמי, זו גבורה, שירה, בכור שורו הדר לו, ופני שור מהשמאל, וגבריאל הוא שליחו, כדמיון זה חיוב על כל אדם לעסוק בתורה שזה חשוב לפני הקב"ה מכל קרבנות ועולות, ככתוב (ויקרא ז') זאת התורה לעולה ולמנחה וגו', והוא צריך לשורר ולזמר בשמחה בינה של תורה, ומי שאינו יכול לעסוק בתורה, יקיים (איכה ב') קומי רוני בלילה לראש אשמורות, **ויאמר קודם בוקר כמה סליחות ותחנונים ובקשות בכל מיני רננה בגרונו, שהוא כמו כנור להוציא בו הקול על ידי ששה כנפי ראייה עם הורדא**, דרך שש טבעות של הקנה, היינו ו, ויוציא הקול מן הלב אשר שם הבינה, כמו שביארו התנאים, הלב מבין.. ויעלה אל הפה אשר שם ה, בחמשה מיני תקונים של הדיבור, שהם שפתים שינים והחיד, שפתים שתיים, שינים וטוחנות שני מינים, והחיד הרי חמש.. ולהוציא הקול והדיבור שיוצא מן הבינה של הלב עם המחשבה שהוא שם המפורש^ב ע"כ ר"מ.

זיו הזוהר

הדבור של הפה נשתלשל מן אות ה' האחרונה של השם הוי"ה ב"ה, והקול היוצא מן שש טבעות הקנה כחו נשתלשל מן אות וא"ו של השם הוי"ה ב"ה, ומה שהקול והדבור יוצאים מן הפה בהתפעלות הלב שהלב מבין, זהו הכח של הבינה שנשתלשל מן אות ה' הראשונה של השם הוי"ה ב"ה, ועם כל זה נצרך לחכמה, היינו התקשרות המחשבה של המוח, וזה הכח של המחשבה נשתלשל מן אות יו"ד של השם הוי"ה ב"ה, כדאייתא מלכות פה וכו', חכמה מוחא

א. אדונו היינו מדת החסד, וכן גבריאל^ל הוא שליח של מדת הגבורה. **ב.** יצה בזה לבאר איך יש בכח האדם לעורר עולמות עליונים שיתפעלו על ידי תורתו ותפלתו, ויובן דכיון שכל העולמות חיותם הוא השם הוי"ה ב"ה, 'י חכמה ה' בינה ו' תפארת ה' מלכות, שורש הדי' עולמות אבי"ע, ובאדם מושרשים בו ד' כחות שקיומם נשתלשל מן ד' אותיות של השם הוי"ה ב"ה, שהם מוח לב ראייה פה, ואלה הדי' כחות מתקשרים יחד בכח הדיבור של האדם, כי כח

זוהר פרשת (קכא ע"ב)

כאשר האדם הולך בדרכי התורה מושך עליו רוח הקודש העליון

איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם וגו'. בוא וראה אשרי האדם שזוכה בתורה, ללכת להתדבק בדרכיה, שכאשר האדם הולך בדרכי התורה מושך עליו רוח הקודש העליון, כמו שכתוב (ישעי' ל"ב) עד יערה עלינו רוח ממרום, וכאשר האדם סר מדרכי התורה מושך עליו רוח אחר מצד אחר שהוא צד הטומאה, וצד הטומאה נתעורר מצד נוקבת הקליפה שנקראת תהום רבה, אשר שם המדור של רוחות רעים המזיקים לאנשים, שנקראים מזיקי העולם..

זוהר פרשת נשא (קכב).

כל מי שמתדבק בו בהקב"ה ועושה מצות התורה, כביכול הוא מקיים עולמים

וכל מי שמתדבק בו בהקב"ה ועושה מצות התורה, כביכול הוא מקיים עולמים, עולם העליון ועולם התחתון, וכל מי שעובר על מצות התורה, כביכול פוגם למעלה ופוגם למטה, פוגם לעצמו ופוגם לכל העולמות, משל לאותן פורשי ימים הנוסעים באניה, עמד שוטה אחד ביניהם ובקש לנקב האניה במקומו, והיינו איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם, האדם זה אדם הראשון כמו שכתוב (הושע ו') והמה כאדם עברו ברית, אדם הראשון עבר על מצוה אחת שבתורה וגרם מיתה לעצמו ולכל העולם, פגם למעלה ופגם למטה^[1] וקלקול ההוא תולה עד שיחזק הקב"ה את העולם כמקדם, ויתבטל פגם ההוא מן העולם, זה שכתוב (ישעי' כ"ח) בלע המות לנצח ומחה ה"א דמעה מעל כל פנים, ולפיכך כי יעשו מכל חטאת האדם כתוב, למעל מעל בה', שזה שיוצא מן הרחמים ויונק מן הדין גורם פגם כביכול למעלה, ולזאת רחמנא ליצלן מרשעי עולם הזה ומן הפגם שלהם, כמה צדיקים מסתלקים בשבילם, מלבד מה שגורמים פגם למעלה ולמטה.

זיו הזוהר

האדם מצד נשמתו כח הקליפה באותו המקום אשר המצוה תלוי' בו במדות העליונות, והקליפה תובעת דין לאמר לנו המים להיות יונקת שפע הקדושה על ידי צנור נשמת החוטא באומרה שתפלותיו ותורתיו ומצותיו של פלוני שייך לה, ועל ידי זה שפחה תירש גבירתה, וזה פגם גודל בעולמות העליונים שגורם להחריק ולהפריד השכינה הקדושה שרומז עליה אות ה' האחרונה של השם הוי"ה ב"ה מן יה"ר של השם הוי"ה ב"ה, אבל על ידי תשובה נתקן הכל, וזהו הרמז שתשובה היא הצירוף של תשוב"ב ה' להתיחד ביחוד הראוי לה עם האותיות יה"ו, ובהקליפה נתקיים חיל בלע ויקיאנו וגו'. ד. כנזכר לעיל שעל ידי תשובה נעשה חיל בלע

איהי מחשבה מלגאו, בינה לבא ובה הלב מבין, ולכן אם האדם משתמש בד' כחות האלה ביחד לתורה ולתפלה יש לו כח לגרום התיחדות והתקשרות הד' עולמות, ולהמשיך שפע קדושה מן השם הוי"ה ב"ה שהוא מקור החיים והטוב, משא"כ אם הפה מתפלל רק בקול ודבור בלבד בלתי בינת הלב ומחשבת המוח. ג. המקדש מלך מביא בשם ספר ח"י וז"ל בקיצור, אל תתמה שאיך יצדק לומר כי יחטא איש יפגום בזה בעולמות עליונים, אבל דע כי שורש נשמת ישראל הוא תחת כסא הכבוד ומה שבתוך הגוף הוא מאשר יתפשט משורשה העליון כעין קו אור או חוט מושך אל תוך הגוף כדמיון סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, וע"י העבירות משליט

תשובה מתקן הכל, מתקן למעלה מתקן למטה, מתקן לעצמו מתקן לכל העולם..
והתודו את חטאתם אשר עשו וגו'. אמר רבי יהודה כתוב כי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור וגו', מה כתבו אחריו בעל הכור ישלם וגו', ומה על זה כך, מי שגורם להרע להעולם בחטאיו על אחת כמה וכמה, ואני מתפלא שאף על פי שהרע להעולם תועיל לו תשובה, דכתיב איש או אשה כי יעשו וגו', והתודו את חטאתם והשיב, אלא ודאי זו מועלת להם בשביל שעושה תשובה, כביכול הוא מתקן למעלה ממש, שהרי מה שפגם למעלה הוא מתקן, ובמה, בתשובה^[ה] שהרי **תשובה מתקן הכל, מתקן למעלה מתקן למטה, מתקן לעצמו מתקן לכל העולם..** אמר רבי יצחק בוא וראה אפילו השכינה נקראת תשובה, ואם תאמר שתשובה מעולה אינה שכיחה בכל מקום, אלא היא נקראת תשובה כאשר ינטה רחמים אליה, והיא מחזרת על כל החילות ומניקה להם, ותשובה מעולה כאשר הוא מוסר נפשו אליה ומקבלת לה בזמן שהיא בתשובה^[ה] אז הכל מתקן למעלה ולמטה, ומתתקן הוא וכל העולם, רשע אחד בעולם ונענשים כמה אנשים אחרים בשבילו, או לרשע אוי לשכנו, בוא וראה יונה בשביל שלא רצה ללכת בשליחות אדונו, הרבה אנשים היו נאבדים בשבילו בים, עד שכולם סבבו אותו ודנוהו להשליכו בים, ואז ניצולו כלם, והקב"ה ירחם עליו אחר והציל הרבה חילות בעולם, מתי, כאשר שב לאדונו מתוך צרתו, זה שכתוב (יונה ב) קראתי מצרה לי אל ה' ויענני, וכתוב (תהלים קי"ח) מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה.

זיו הזוהר

ויוקיאנו, שכל הניצוצין קדישין חוזרין למקומן וגם פגם נשמתו נתתקן. ה. פירוש זמנא דאיהי בתשובה, היינו בזמן שהוא עת רצון שהשכינה היא הנצרך, והיא מקבלת נפשו כמעשה דר' אלעזר בן דורדיא.

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של זוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומלווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וברחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפנינו נאקתינו, וחישי לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.

המצפים לישועת ה' ברחמים.

ב'ג' י'שכר סמאלי
בניו שמואלי

ראש ישיבת המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

צ'ין בארון

חבר בית הדין הגדול לענינים
בעה"ק ירושלים ת"ו

שלמה משה עמאר

ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הנדל

הרב עובדיה יוסף

מ"ן מאור ישראל מופת הדור הראשון
ראש ממשלת הזוהר, מנהיג דורנו
נשיא מועצת חכמי התורה

א'י'מ'ל'ח
א'י'ע'ו'ר'נ'ר'נ'ד
ראש ישיבת שובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

מ'ש'ה'צ'ד'ק'ה'
ראש ישיבת מרת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

זוהר פרשת נשא (קכב. - רועה הנאמן)

כל מי שחוטא מרחיק את אותה מאותו של שם הוי"ה וגורם לגלות ופירוד בעולמות. וע"י תשובה מתקן ומחבר אותם חזרה. ובכך גורם לשלמות השם הקדוש, והגאולה בזה תלויה, ולפיכך הכל תולה בתשובה

והתודו את חטאתם אשר עשו, מצוה זו היא מצות תשובה, ובעונותינו משחרב בית המקדש לא נשאר לנו אלא ודוי דברים בלבד, זו מלכות, וכל מי שחוזר בתשובה כאלו החזרי אותה לאות תשובה מתקן הכל שהוא בן יהוה^[1] ונשתלם בו הויה, וזו היא תשובה, תשובה ודאי אצל ו, שאותה בודאי הוא ודוי דברים^[2] וסוד הדבר (הושע י"ד) קחו עמכם דברים ושובו אל ה' וגו', ונשלמה פרים שפתינו, כי ודאי כאשר האדם חוטא הוא גורם להתרחק מהמאורות, ונסתלק בן יהוה יהוה מאותה^[3] ובשביל זה נחרב בית המקדש ונתרחקו ישראל מארצם והגלו לבין האומות, ולפיכך כל מי שעושה תשובה גורם להחזיר את לאות ו, והגאולה בזה תלויה, ולפיכך הכל תולה בתשובה, שכך אמרו החכמים, כל הקצים כלו ואין הדבר תלוי אלא בתשובה, שהיא שלימות השם הקדוש, ועל זה כתוב (יחזקאל כ') ואעשה למען שמי וגו', ועוד כתוב (ישעי' מ"ח) למעני למעני אעשה, ואם לא יחזור בתשובה אני מעמיד להם מלך שקשין גזירותיו משל פרעה ויעשו תשובה בעל כרחם, זה שכתוב בצר לך וגו' ושבת עד ה' אלהיך, עד ה' ודאי..

זוהר פרשת נשא (קכג.)

יש אדם שאחר ששב מחטאיו ונתכפר לו, הוא הולך בדרך מצוה, ועוסק בכל כחו ביראתו ואהבתו של הקב"ה, זה זוכה לתשובה תחתונה שנקראת ה'

ויש כמה מינים תשובה שעושים האנשים, כלם טובים אבל לא כל הפנים שוים, יש אדם שהוא רשע גמור כל ימיו, והוא עובר על כמה מצות לא תעשה, ומתחרט ומודה עליהן, ואחר כך אינו עושה לא טוב ולא רע, לזה בודאי ימחול לו הקב"ה, אבל אין הוא זוכה לתשובה עליונה, ויש אדם שאחר ששב מחטאיו ונתכפר לו, הוא הולך בדרך מצוה, ועוסק בכל כחו ביראתו ואהבתו של הקב"ה, זה זוכה לתשובה תחתונה שנקראת ה', וזו היא

זוהר פרשת נשא (קכג.)

תשובה נתקן זה הפירוד ואת ה' תשוב לגבי וא"ו.
ז. כי אות ה' מרמז על בחי' מלכות פה. ח. אות ו"ו המרמז על התפארת נקרא בן י"ה שהוא תולדת חכמה ובינה שנקראים אבא ואמא, וביחד עם יח"ו.

ו. כי האדם על ידי חטאו גרם פירוד אות ה' מן אות וא"ו, היינו שעולם המלכות שעליו מורה אות ה' האחרונה של השם הוי"ה ב"ה, כל יוכל לקבל שפע הקדושה שיר מן התפארת עלמא דדכורא שעליו מורה האות וא"ו של השם הוי"ה ב"ה וע"י

תשובה תחתונה, ויש אדם שאחר שמתחרט על חטאיו ועושה תשובה הוא עוסק בתורה ביראתו ואהבתו של הקב"ה, ולא על מנת לקבל פרס, זה זוכה לאות ו, וזה גורם שתשוב ו אצל ה.. ובשביל שישראל מקיימים התורה והמצוה נקראים בנים להקב"ה, זה שכתוב בנים אתם לה' אלהיכם, ע"כ.

זוהר פרשת (קכה ע"ב)

תבא מארה על זה האיש שמניח לאשתו להתראות משערות ראשה החוצה מכיפתה והאשה שמוציאה משערות ראשה החוצה להתקשט בהן גורמת עניות לבית

איש איש כי תשטה אשתו וגו'. רבי חזקיה פתח אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך וגו', מה גפן לא מקבל עליו אלא משלו, כך נשי ישראל צריכות לעמד בדמיון זה, שלא תקבל עליה אלא בן זוגה, כיונה זו שאינה מקבלת אלא בן זוגה, ועל כן כגפן פוריה בירכתי ביתך, מהו פוריה, כמו שכתוב פורה ראש, פוריה פורחת, שתוציא ענפים לכל צד, ואיה, בירכתי ביתך ולא לחוץ בשוק, בשביל שלא תבא לשקר בברית עליון, ושלמה אמר (משלי ב') העוזבת אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה, איזה ברית אלהיה, מקום ההוא שנקרא ברית, והיא נקשרת בו, לפיכך בירכתי ביתך, אמר רבי חזקיה **תבא מארה על זה האיש שמניח לאשתו להתראות משערות ראשה החוצה מכיפתה, וזהו אחד מעניני הצניעות שבבית, והאשה שמוציאה משערות ראשה החוצה להתקשט בהן, גורמת עניות לבית, וגורמת לבניה שלא יהיו חשובים בדורם, וגורמת לרוח טומאה שישרה בבית, מי גרם כל זה, אותן השערות שהתקשטה בהן מבחוץ, ואם בבית כך כל שכן בשוק, וכל שכן אם היא מראה חציפות אחרת, ולפיכך אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך.. שצריכה האשה להיות צנועה בירכתי הבית, ואם תעשה כן מה כתוב, בניך כשתילי זיתים סביב לשלחניך, מהו כשתילי זיתים, מה זית זה בין בחורף בין בקיץ אינו משליך העלים שלו, ותמיד נמצא בו חשיבות יותר על שאר העצים, כך בניה יתעלו בחשיבות על שאר בני העולם, ולא עוד אלא שבעלה מתברך בכל, בברכות שלמעלה בברכות שלמטה בעשור בבנים ובבני בנים, זה שכתוב הנה כי כן יבורך גבר ירא ה', וכתוב יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חיך, וראה בנים לבניך שלום על ישראל.**

זוהר פרשת נשא (קכד).

דין בדין, רחמים ברחמים, רחמים בדין ודין ברחמים

איש איש כי תשטה אשתו וגו', מה סמיכות פרשה זו לשלמעלה, אלא כמו שכתוב למעול מעל בה'^[ט] רבי אלעזר אמר איש איש, מה איש איש, שהרי באחד די, אלא זה נתבאר, אבל איש איש, משמע איש שהוא איש, וקיים המקרא שכתוב (משלי ו') שתה מים מבורך וגו', אדם כזה הוא אשי בעולם ואיש אצל אשתו^[ז] ומעלה בו מעל, הרי באחד די, אלא מעילה אחת למעלה ואחת למטה, אחת לכנסת ישראל ואחת לבעלה, לפיכך והביא האיש את אשתו, ולמה אל הכהן, סוד הדבר משום שהכהן הוא השושבין של השכינה^[א] כאן יש לראות, הרי כתוב (ויקרא א') ושחט את בן הבקר, ושחט איש אחר ולא הכהן, שהכהן אסור לו מעשה דין, כדי שלא יפגום מקום ההוא שנדבק בו^[ב] ואתה אומר והביא האיש את אשתו אל הכהן לדון דינה, אלא ודאי שהכהן ראוי לזה, משום שהוא השושבין של השכינה, וכל הנשים שבעולם נאחזות בהשכינה, ולכן האשה שלמטה מתברכת בשבע ברכות, כיון שנאחזת בהשכינה, והכהן עומד לתקן עניני השכינה ולעיין בכל מה שצריכה, לפיכך נצרך כהן לזה ולא אחר, ואם תאמר שהוא עושה מעשה דין, אין כן, אלא להרבות שלום בעולם הוא מבקש בזה ולהרבות חסד, שאם אשה היא נמצאת נקיה הכהן מרבה שלום בהם, ולא עוד אלא שמתעברת בבן זכר, ונעשה שלום על ידו, ואם לא נמצאת נקיה, אין הכהן עושה הדין, אלא שם הקדוש ההוא שהיא משקרת בו הוא עושה הדין והוא בודק לה, בוא וראה שהכהן אינו מכניס עצמו לזה, אלא כאשר היא מראית עצמה לפניו לצדקת, פעם אחת ושתיים הוא שואל לה, וכאשר היא מבקשת להמצא צדקת, אז עושה הכהן הפעולה בשביל להרבות שלום, הכהן היה כותב שם הקדוש פעם אחת בדרך ישר, אחר כך כתב אותו למפרע, אותיות שריטות בבהירות, **דין בדין, רחמים ברחמים, רחמים בדין ודין ברחמים**^[ג] נמצאת זכאית אותיות של רחמים נשארו ושל דין נסתלקו, לא נמצאת כראוי של רחמים נסתלקו ושל דין נשארו, ואז הדין נעשה..

זיו הזוהר

את אשתו כדרשת חז"ל. **יא.** והפגם של האשה המזנה הוא במלכות והשכינה הקדושה, כמו שאומר לקמן שכל הנשים בעולם שורש נשמתן הוא במלכות. **יב.** היינו מדת החסד כי שם מקורו ושורשו, ועל פי הזרז ששחט הוא למצוה לכתחלה. **יג.** כך היא גירסא הנכונה לפענ"ד, רבו

מתרץ הקושיא דמה שייכות יש לפרשת סוטה אצל הפרשה שלפניה, והיינו כמו שבפרשה דלעיל כתוב למעול מעל בה' כן גם בפרשה זו כתוב ומעלה בו פעל, ודרשו על זה ב' מעילות אחד בבעלה ואחד בהקב"ה. **י.** דאם לא קיים שתה מים מבורך אלא שגם הוא חטא בזנות אין המים בודקין

זוהר פרשת נשא (קכה).

א"ר יוסי בוא וראה שאם האשה נמצאת זכאית, מים האלה שנכנסים בה נהפכים למתוקים, ומנקים את גופה ועומדים בה עד שתתעבר, כיון שנתעברה היו מיפים ביופי להעובר שבמעיה, ונולד בן יפה ונקי בלי כל מום שבעולם, ואם לא, מים האלה נכנסים בה ומריחה ריח של זוהם, ואותן דמים נהפכים לנחש במעיה, במה שקלקלה נתפסת ונתגלה קלונה לכל, וזה ביארו החברים, בבוא וראה כל אותן הנשים שבעולם במקום קיומן נדונות, ועל כן במקום שהוא ממש שהן קימות בו הן נדונות, אשרי חלקם של ישראל שהקב"ה בחר בהם ורוצה לנקות אותם.

זוהר פרשת נשא (קכו ע"א)

בזמן שהאדם בא להטהר מטהרין אותו, האדם שמבקש להתקדש מקדשין אותו, ומשפיעים עליו קדושה שלמעלה

איש כי יפליא לנדור נדר וגו'. אמר רבי אלעזר מהו כי יפליא, שנפרש משאר בני העולם להתקדש כדמיון שלמעלה ולהמצא תמים, בזמן שהאדם בא להטהר מטהרין אותו,

זיו הזוהר

של בחי' זכר קודמת להאות של בחי' נקבה מורה על רחמים, ובאם להיפוך מורה על דין, ועוד צריך לדעת שאות ה' הראשונה מן השם הקדוש הגם שהיא בחי' נקבה מכל מקום היא רחמים, כי היא ספירת בינה ורק דינין מתערין מינה אבל במקורה היא רחמים, אבל אות ה' האחרונה מן השם הקדוש מורה על דין הקשה, כי היא ספירת מלכות, ועל פי כללים האלו מובן היטב דברי הזוהר שמתחיל לחשוב למפרע מן שמאל לימין כדי שייסיים ברחמם, וזה שאומר דינא בדינא, היינו ה' האחרונה המוקדמת לאות שבתוכה מורה על דין כפול, כי היא מורה על דין הקשה ומה שהיא מוקדמת לאות י' שבתוכה, נקבה קודמת לזכר, מורה גם כן על דין, אחר כך אומר רחמי ברחמי, היינו אות ו' המוקדמת לאות ה' הראשונה שבתוכה מורה על רחמים כפול ומשולש, שאות ו' היא רחמים, ה' הראשונה היא רחמים, וגם מה שזכר קודם לנקבה מורה על רחמים, אחר כך אומר רחמי בדינא, היינו ה' ראשונה המוקדמת לאות ו' שבתוכה, הגם שהאותיות הן רחמים אבל כיון שנקבה קודמת לזכר, זה מורה על דין, אחר כך אומר ודינא ברחמי, היינו אות י' המוקדמת לאות ה' האחרונה שבתוכה, כי ה' האחרונה היא דין הקשה, וכיון שאות י' מוקדמת לה, זכר קודם לנקבה, זה מורה על רחמים, ודוק היטב, הגם שנראה לי שזה פירוש האמת בעזר

הפירושים כאן, אמנם במחילת כבודם כלם דחוקים, דאין לומר שהזוהר יכתב מה שעל פי דין אינו אמת, כי על פי דין כתב פרשת סוטה הוא ככתב ס"ת תפילין ומזוזות דאסור לשנות ואסור להוסיף ובפרט בהשם הקדוש, לכן נראה לי לפרש שכתב השם היה באותיות גדולות ועבות באופן שיכול להיות אות בתוך אות, דהיינו אות לבנה בתוך אות שחורה, על דרך שיש אות ב' בתוך אות פ', וזה אין פוסל על פי דין, כי האותיות של שם הראשון השיר לא נשתנו והאותיות של שם השני דלמפרע נעשו ממילא בהגנות העבות של האותיות הנכתבות על ידי שהניח בן חלק ולבן כצירו האותיות, וזהו שאמר סריטין בטהורין, פירוש שהאותיות השניות של השם דלמפרע היו נראות כנשרטו שם להיותן בבהירות, משמעותו לבנינות, נמצא שבאות י' נשרטה ה', באות ה' נשרטה ו', באות ו' נשרטה ה' ובאות ה' נשרטה י', ועל פי זה יובן היטב מה שאמר אחר כך דינא בדינא וכו', שמחלק הח' אותיות על ד' פרטים, כל אות גדולה עם אות קטנה הבהירה שבתוכה הן פרט אחד, ומובן שהאותיות הגדולות מן השם הישר נחשבות קדומות, ואותיות הקטנות הבהירות שבתוכן מן השם דלמפרע נחשבות מאוחרות, וצריך לדעת זה הכלל שהאותיות י' ו' הן בבחינת זכרים וב' ההי"ן הן בבחינת נקבות, ועוד צריך לדעת שבאם האות

האדם שמבקש להתקדש מקדשין אותו, ומשפיעים עליו קדושה שלמעלה, קדושה שנתקדש בה הקב"ה.

זוהר פרשת נשא (קכז ע"א)

טהור - (הלויים) כל טהרתו באה מקריחת השערות, וקדוש (נזיר) כל קדשותו באה מגידול השערות כי נפרש מהדין

מיין ושכר זיזר וגו'. כאן יש להבין, כיון שנאסר לו יין, ענבים מפני מה, שהרי בכהנים כתוב יין ושכר אל תשת וגו', יכול גם ענבים, לא, בענבים מותר, וכאן בנזיר מפני מה נאסר לו ענבים, אלא פעולה זו וענין זה סוד עליון הוא, שיתפרש מן הדין בכל, וזה ידוע שעץ ההוא שחטא בו אדם הראשון ענבים היה, וזה הוא סוד הדבר, שהרי יין ושכר וענבים בצד אחד נתאחדו, יין מדרגה העליונה וזה נתבאר, שכר לשמאל, שהרי שכר יוצא מן היין, ענבים זו המדרגה האוספת לכלם אצלה, לפיכך הכל בצד אחד נתאחד, ואפשר תאמר שהנזיר עוזב כלום מן האמונה העליונה, לא כן, אלא שאין נראה בו פעולה מן צד הדין כלום, בוא וראה שכך נלמד מן הספר של רב המנונא סבא וכך הוא, כתבו גדל פרע שער ראשו, צריך שיגדל שער ראשו וזקוניו^[1], ומתפרש מן יין ושכר וענבים, לפי שכלם מן צד השמאל ואין שם שערות תלויות, יין רמז על האם העליונה, שכר רמז על צד הגבורה שנאחזו בו הלויים, והשתלשלותם מן יין העליון, ואין ראוי להם שערות תלויות, ולפיכך כאשר עולים הלויים למקום ההוא צריכים להעביר כל שערותם, ככתוב והעבירו תער על כל בשרם, ענבים רמז על האם התחתונה האוספת יין לשכר לתוכה, וענבה זו אין נראין בה שערות תלויות וזקן, שהרי הנקבה צריכה לספר שער בשרה כשבאה להזדוג עם זכר, וזקן העליון לא נמצא בה, לפיכך הנזיר תולה שער ראשו וזקנו וסוד הדבר שנקרא נזיר אלהים ולא נזיר ה', שנפרש מן הדין בכל, ועל כן הוא נפרש מן כל ענין של צד שמאל, שלא יהיה נראה כל פעולה שלהם אצלו, בוא וראה שעל זה כתבו וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וגו', על נפשו לא כתבו אלא על הנפש סתם, ומה היא, זו מדרגת ענבים שנקראת נפש, ועל כן כתוב חטא, לפי שבצד הענבים יין ושכר הוא, וזה גרע ממנו מקום הדין, חטא, מהו חטא, אלא שהיה ממעט הדין של הנפש, אם כן למה וכפר עליו, לפי שעתה הוא חוזר להתחבר עמהם, ואין מקבלים אותו מקומות האלו עד שיהיה נמלך בכהן וכפר עליו, לפי שהוא היה מרחק אותם בתחלה, וכיון שעכשו הוא בא אצלם צריך להתחברות תקון של כפרה ויקבלו אותו, וזה

זוהר זיו הזוהר

וענבים שהם מרמזים על בינה גבורה ומלכות, ולפיכך נצטוו לגדל שערותיו להיות קוצותיו תלתלים, כי אצלו השערות הן רחמים, אבל הלויים שעבודתם במדות של גבורה ודין, ושרשם הוא מן הבינה, אצלם השערות הן דין, לכן נצטוו להעביר שערותם, וכן נשים ששורשן במלכות תעבורנה שערות בשרם, וגם שערות ראשן צריכין להיות מכוסות.

הצור, אמנם יכול להיות גם כן ששגית, והשם יכפר, כי שגיאות מי יבין. יד. כונתו בכל המאמר הזה לבאר החלוק בין הנזר שנצטוו לגדל שערותיו ובין הלויים שנצטוו להעביר השערות, והוא כי הנזיר עבודתו להתעלות בקדושה רק בהמדות של חסד ורחמים ולהיות נפרש ומרוחק מן המדות והספירות שיש בהן דין שהן גבורה ומלכות, ואף גם מן הבינה דדינין מתערין מינה, וזהו שנפרש מן יין שכר

הוא סוד הדבר.. והלויים מה כתוב בהם, וה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם, כיון שהעבירו השערות ועשו כל מה שנצטוו, אז נקראו הלויים טהור ולא קדוש, אבל נזיר זה לפי שנפרש מן צד הדין נקרא קדוש ולא טהור, לפיכך כתבו כל ימי נדר נזרו וגו' אשר יזיר לה' קדוש יהיה.

The image displays a variety of audio and video content related to the 'Daf Yomi' series. It includes several CD covers for 'Daf Yomi' and 'Bohor HaKadosh' (e.g., 'Masa Sotah A', 'Masa Sotah B', 'Masa Sotah C', 'Masa Sotah D', 'Masa Sotah E', 'Masa Sotah F', 'Masa Sotah G', 'Masa Sotah H', 'Masa Sotah I', 'Masa Sotah J', 'Masa Sotah K', 'Masa Sotah L', 'Masa Sotah M', 'Masa Sotah N', 'Masa Sotah O', 'Masa Sotah P', 'Masa Sotah Q', 'Masa Sotah R', 'Masa Sotah S', 'Masa Sotah T', 'Masa Sotah U', 'Masa Sotah V', 'Masa Sotah W', 'Masa Sotah X', 'Masa Sotah Y', 'Masa Sotah Z'). It also features DVD covers for 'Hilchos HaTahara' (e.g., 'Hilchos HaTahara A', 'Hilchos HaTahara B', 'Hilchos HaTahara C', 'Hilchos HaTahara D', 'Hilchos HaTahara E', 'Hilchos HaTahara F', 'Hilchos HaTahara G', 'Hilchos HaTahara H', 'Hilchos HaTahara I', 'Hilchos HaTahara J', 'Hilchos HaTahara K', 'Hilchos HaTahara L', 'Hilchos HaTahara M', 'Hilchos HaTahara N', 'Hilchos HaTahara O', 'Hilchos HaTahara P', 'Hilchos HaTahara Q', 'Hilchos HaTahara R', 'Hilchos HaTahara S', 'Hilchos HaTahara T', 'Hilchos HaTahara U', 'Hilchos HaTahara V', 'Hilchos HaTahara W', 'Hilchos HaTahara X', 'Hilchos HaTahara Y', 'Hilchos HaTahara Z') and a book set titled 'Laf Tashach Maf' (e.g., 'Laf Tashach Maf A', 'Laf Tashach Maf B', 'Laf Tashach Maf C', 'Laf Tashach Maf D', 'Laf Tashach Maf E', 'Laf Tashach Maf F', 'Laf Tashach Maf G', 'Laf Tashach Maf H', 'Laf Tashach Maf I', 'Laf Tashach Maf J', 'Laf Tashach Maf K', 'Laf Tashach Maf L', 'Laf Tashach Maf M', 'Laf Tashach Maf N', 'Laf Tashach Maf O', 'Laf Tashach Maf P', 'Laf Tashach Maf Q', 'Laf Tashach Maf R', 'Laf Tashach Maf S', 'Laf Tashach Maf T', 'Laf Tashach Maf U', 'Laf Tashach Maf V', 'Laf Tashach Maf W', 'Laf Tashach Maf X', 'Laf Tashach Maf Y', 'Laf Tashach Maf Z').

זוהר פרשת נשא (קמה ע"א)

ומי שאינו ירא שמים אין בו לא ענוה ולא חסידות כל אדם שיש בו חסידות נקרא מלאך ה' צבאות

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל וגו'. רבי יצחק פתח ואמר כתוב (תהלים ק"ג) וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים, כמה גדולה היראה לפני הקב"ה, שבכלל היראה ענוה, ובכלל הענוה חסידות, נמצא שכל מי שיש בו יראת חטא ישנו בכלן, **ומי שאינו ירא שמים אין בו לא ענוה ולא חסידות..** למדנו כל אדם שיש בו חסידות נקרא מלאך ה' צבאות, זה שכתוב (מלאכי ב') כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא, מפני מה זכה כהן להקרא מלאך ה' צבאות, אמר רבי יהוד המה מלאך ה' צבאות כהן למעלה, אף כהן מלאך ה' צבאות למטה, ומי הוא מלאך ה' צבאות למעלה, זה מיכאל"ל השר הגדול שבא מחסד שלמעלה, והוא כהן גדול שלמעלה, כביכול כהן גדול שלמטה נקרא מלאך ה' צבאות, לפי שבא מצד החסד, מה זה חסד, רחמים, תוך רחמים, ולפיכך הכהן לא נמצא בצד הדין, מה הטעם שזכה הכהן לחסד, בשביל היראה, זה שכתוב וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו..

במי שלא נמצא התחברות זכר ונקבה אין בו לא יראה ולא ענוה ולא חסידות, ולפיכך נקרא אדם כלל של הכל

שכל מי שהוא ירא חטא נקרא אדם, אימתי, אמר רבי אלעזר כשיש בו יראה ענוה, וחסידות כולל הכל, אמר רבי יהודה הרי למדנו שאדם הוא כולל זכר ונקבה, אמר ליה ודאי כך הוא בכלל האדם, כי מי שיש בו התחברות זכר ונקבה הוא נקרא אדם, שאז יכול להיות ירא חטא, ולא עוד אלא שנמצאת בו ענוה, ולא עוד אלא שנמצא בו חסד, ובמי שלא נמצא התחברות זכר ונקבה אין בו לא יראה ולא ענוה ולא חסידות, ולפיכך נקרא אדם כלל של הכל, וכיון שנקרא אדם שורה בו חסד, שכתוב (תהלים פ"ט) כי אמרתי עולם חסד יבנה, שאין באפשרות להבנות אם לא נמצא זכר ונקבה, וכתוב וחסד ה' מעולם עוד עולם על יראיו, יראיו, היינו כלל של אדם.

כל כהן שאין לו בת זוג אסור בעבודה, שאין השכינה שורה במי שאין לו אשה
דבר אחר, וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו, אלו הם כהנים שבאים מצד החסד, ונחלו נחלה זו היורדת מעולם שלמעלה להעולם שלמטה על יראיו, זה כהן שלמטה, שכתבו וכפר בעדו ובעד ביתו, להתכלל בכלל של אדם.. ולפיכך למדנו כל כהן שאין לו בת זוג

אסור בעבודה, שכתוב וכפר בעדו ובעד ביתו, אמר רבי יצחק לפי שאין השכינה שורה במי שאין לו אשה, והכהן נצרך יותר מכל שאר העם שתשרה עליו השכינה, וכיון שתשרה השכינה בכהנים ישרה בהם חסד, ונקראים חסידים, וצריכים לברך העם, זה שכתוב וחסידיך יברכוכה, וכתוב (דברים ל"ג) תמיד ואוריך לאיש חסידיך, לפי שהכהן נקרא חסיד צריך לברך, ולפיכך כתוב דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם, כה תברכו בלשון הקודש, כה תברכו ביראה, כה תברכו בענוה.

זוהר פרשת נשא (קמה ע"ב)

מדת צד"ק (מלכות שאינה ממותקת) נקראת כ"ה וממנה מתעוררים הדינים.

כה תברכו את בני ישראל אמרו להם. אמר רבי אבא למדנו מדת צד"ק נקראת כ"ה.. ומן כ"ה הזאת נתעורר דינים^[ט] וכאשר נתחבר עמה חסד נמתקת, ובשביל זה נמסר זאת לכהן שהוא בא מחסד, כדי שתתברך ותמתק המדה כ"ה, זה שכתוב כה תברכו, כלומר אף על פי שהמדה כ"ה נמצאת בדינים, תמתקו לה ותברכו אותה, שכתוב כה תברכו את ב"י, תברכו בחסד הזה לכ"ה, ותמתקו לה לעומת ישראל, כדי שלא יהיו נמצאים בה דינים, זה שכתוב כה תברכו את בני ישראל אמור להם, אמרו לא כתוב אלא אמרו, להוציא משרבו הפריצים שלא יפרסמו הדבר, שהרי לא נצטוו לפרסם שם הקדוש^[ט] זאת מובן ממה שכתוב אמור להם, אמור סתם, דבר אחר אמור, כיון שכתוב כה תברכו למה לא כתוב תאמרו, אלא למד רבי יהודה, אמרו להם, זכו להם^[י] לא זכו אמור סתם..

זיו הזוהר

מבליעים שם המפורש בנעימה שלא יבין אדם אחר, וע"ז ירמז אמרו סתם, פירוש לסתום מה שצריך להיות בסוד. יז. רבי יהודה דורש הענין של אמור בלשון סתם, כי ירמז בזה שבאם לא יזכו יהי אמרו סתם לא להם, ובאם יזכו יהי להם הברכות.

טו. כ"ה מרמז על ספירה האחרונה מעשר ספירות שנקראת מלכות, ובלתי הארת שם הוי"ה ב"ה בתוכה היא מלאה דינין. טז. כי הכהן היה מברך ברכת כהנים בשם המפורש, ומשרבו הפריצים שבקשו להשתמש בשם הקודש להנאתם היו

זוהר פרשת נשא (קמ ע"א)

שהכהנים נושאים כפיהם מתעוררת מידת החסד הממתקת הדינים של - כ"ה - המלכות וכנסת ישראל מתברכת

רבי שמעון אמר בזמן שאותה כ"ה נתעוררה בדיניה אין העולם יכול לעמוד בפניה, ובשעה שהכהנים נושאים כפיהם הבאים מחסד, נתעורר החסד שלמעלה ונתחבר בכ"ה הזו, ונמתקת ומתברכת בפנים מאירות לבני ישראל, ונתבטלו מהם הדינים, זה שכתוב **כה תברכו את בני ישראל, ולא לשאר עמים**, לפיכך כהן ולא אחר, כהן, כדי שיתעורר זה הכתר שלו שהוא חסד, על ידיו שהוא נקרא חסיד, שכתבו תמיד ואוריך לאיש חסידך, והוא בא מצד החסד, וכתבו וחסידך יברכוכה, אל תקרא יברכוכה אלא יברכו כ"ה, כה תברכו, בשם המפורש, כה תברכו, בלשון הקודש, למדנו אמר רבי יהודה בשעה שהכהן שלמטה עומד ונושא כפיו, כל כתרים הקדושים שלמעלה נתעוררים ונתתקנים להתברך, ומאירים מעומקה של הבאר, שנמשך להם ברכות מן עומק שהוא שנמשך ויוצא תמיד ואינו פסוק, שנובעים מעינות לכל העולמות, ומתברכים ויונקים מכלם, ולמדנו שבאותו זמן לחש ושתיקה נעשה בכל העולמות, משל למלך שרוצה להזדוג עם המטרונה, ורוצה ליכנס אליה בלחש, כל משמשיהם נתעוררים בזמן ההוא ומתלחשים, הרי המלך בא להזדוג עם המטרונה, מי היא המטרונה, זו כנסת ישראל, מי היא כנסת ישראל, סתם, למדנו שא"ר יצחק הכהן צריך לזקף יד ימנית על השמאלית, שכתוב (ויקרא ט') וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם, ידו כתוב ואל ידיו, משום שמשובחת הימנית על השמאלית, אמר רבי אלעזר סוד הדבר הוא, לפי שכתוב והוא ימשול בך^[יח]

הכהן הרוצה לישא את כפיו צריך להוסיף קדושה על קדשותו לקדש ידיו ע"י ידיהם של הלויים ולקבל קדושה של מים מידיהם.

למדנו כהן הרוצה הרוצה לישא את כפיו צריך להוסיף לו קדושה על קדשותו, וצריך לקדש את ידיו על ידי קדוש, איזו הן ידיים של קדוש, זה הלוי, שצריך הכהן לקבל קדושה של מים מידי, שכתוב וקדשת את הלויים, הרי הם קדושים, וכתוב בהם בלויים (במדבר י"ח) וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך, מכאן שכל כהן הנושא את כפיו צריך להתקדש על ידי קדוש, שיתוסף קדושה על קדשותו, ועל כן לא יקבל הקדושה של

זיו הזוהר

יח. כי ה' אצבעות דימין רומזות על ה' חסדים וה' אצבעות דשמאל רומזות על ה' גבורות, והיינו

מים מאיש אחר שאין הוא קדוש, ובספר צניעותא דספרא למדנו, **שהלוי שנתקדש הכהן על ידו צריך הוא להתקדש בתחלה, ולמה ע"י לוי, יתקדש הכהן על ידי כהן אחר**^[ט] למדנו שכהן אחר לא נצרך לזה, שהרי כהן שאינו תמים לא נצרך זה הכהן תמים להתפגם על ידי זה הפגום שאינו תמים, אבל לוי שהוא תמים, וראוי לעלות על הדוכן לעבוד באהל מועד, הרי תמים הוא והרי נקרא קדוש, שכתוב וקדשת את הלויים, אמר רבי תנחום אף נקרא טהור, שכתוב והטהרת אותם, ובשביל זה צריך הכהן להוסיף קדושה על קדושתו, למדנו כהן הנושא את כפיו צריך שלא יחבר אצבעותיו אחת לאחת, כדי שיתברכו כתרים הקדושים כל אחד ואחד בלבדו כמו שראוי לו^[כ] יען כי השם הקדוש צריך להתפרש באותיות נרשמות, שלא תהינה מעורבות זו בזו, וצריך לכוון באלו הכוונות, אמר רבי יצחק מבקש הקב"ה שיתברכו העליונים בשביל שיתברכו התחתונים, ויתברכו העליונים שהם קדושים בקדושה עליונה, ע"י התחתונים שהם קדושים בקדושה עליונה, שהם קדושים יותר מכל הקדושים שלמטה, שכתוב וחסידיך יברכוכה, אמר רבי יהודה כל כהן שאינו יודע סוד זה, וא"י למי מברך, ומה היא הברכה שמברך, ברכתו אינה ברכה, וזהו שכתוב (מלאכי ב) כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו וגו', מהו דעת, דעת סתם, ותורה יבקשו מפיו, עליונים יבקשו מפיהו, ומה יבקשו מפיהו, תורה, תורה סתם^[כא] זו התורה שלמעלה שנקראת תורה סתם, שלמדנו תורה שבכתב ותורה שבע"פ קשורות באותן כתרים העליונים שנקראים כך, ומה הטעם, כי מלאך ה' צבאות הוא, ולמדנו שצריך הכהן לכוון באותן הענינים שלמעלה, לייחד שם הקדוש כמו שנצרך.

זוהר פרשת נשא (קמז ע"א)

אין הברכה נמצאת למטה עד שנמצאת למעלה, ומשנמצאת למעלה אף למטה נמצאת, ובכל כך תולה זה בזה הן לטוב והן לרע, לטוב

ר' אלעזר אמר בוא וראה אין הברכה נמצאת למטה עד שנמצאת למעלה, ומשנמצאת למעלה אף למטה נמצאת, ובכל כך תולה זה בזה הן לטוב והן לרע, לטוב, שכתוב (הושע ב) אענה את השמים והם יענו את הארץ, לרע, שכתוב (ישע"י כ"ד) יפקד ה' על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה, אמר רבי יהודה לפיכך כתוב אמור להם, סתם, שיתברכו עליונים ותחתונים כלם כאחד, שכתוב כ"ה תברכו, בתחלה, ואח"כ את בני ישראל, אמרו להם, סתם, שיתברכו כלם כאחד, יברכך ה', למעלה, ושמרך, למטה, יאר ה'

זיו הזוהר

יתכן כן, כי הכהן התמים יתפגם ע"ז. כ. כתרים הקדושים היינו הספירות הקדושות, שלכל ספירה נשפע שפע של כח ומין אחר, לאחת חסד לאחת גבורה ולאחת רחמים וכו' כידוע. כא. כל דבר שנאמר סתם יש לפרשו בב' אופנים, בענין שלמטה בפשוט, ובענין שלמעלה ברמז, והתורה שלמעלה היינו תורה שבכתב רמז על התפארת, והתורה

העשר מדות או ספירות, והחסדים הן בבחי' זכר, והגבורות הן בבחי' נוקבא, וזהו הרמז של והוא ימשל כך, היינו התגברות בחי' זכר, והמושל תמיד גבוה מזה שמושל עליו. יט. הלשון כהן אחר ולא אמר כהן חבירו, זה מרו העל כהן בעל מום במום הגלוי שאינו רואי לנשיאת כפים, יהי' הוא עכ"פ המקדש במים לכהנים התמימים, וע"ז מתרץ דלא

פניו אליך, למעלה, ויחנך, למטה, ישא ה' פניו אליך, למעלה, וישם לך שלום, למטה, רבי אבא אמר כלם כאחד מתברכים בכ"ב אותיות מפותחות של השם כ"ב הקדוש, שנכלל ונסתם כאן^[כב] בהכ"ב אותיות כלם מתברכים, והן רחמים תוך רחמים שלא נמצא בהן דין, ולא, הרי כתוב ישא ה' פניו אליך^[כג] אמר רבי אבא ישא, יסלק ויעביר הרוגז כדי שלא יהיה נמצא דין כלל,

יום א' וישב לסדר "ויאמר צדקה ממנה" תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו
 לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ
 נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות
 הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון
 מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים,
 בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו
 שאין לבחורים ללמוד זזה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש
 פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך
 הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך
 להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש
 זי"ע שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזזה"ק, וחובה קדושה
 בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכל"ק. ואמרתי לכתוב זאת למו"ר
 האדמו"ר כדי לחזק ידיו.
 בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעה"ק אלעד ת"ו.

זיו הזוהר

משחרף. **כג.** זה מובן על פי המשמעות בכל מקום נושא פנים היינו הגם שזה חייב ואינו שוה ואינו ראוי לטובה זו אעפ"כ נושא לו פנים לעשות לו הטובה, נמצא שנסתר בזה ענין חיוב מצד הדין לרע, ומתרץ רבי אבא שאין בזה המשמעות של נושא פנים, אלא הכונה שע"י הארת פניו לישראל יסולק ויתבטל ממילא הדין מישראל, וענינו ההיפוך מן הסתרת פנים.

שבע"פ שלמעלה רמו על המלכות. **כב.** שם הקדוש הזה הוא השם הידוע הנקרא שם בן כ"ב אותיות היוצא מן הפסוקים של ברכת כהנים בדרך נסתר על ידי חילופי אותיות באלפ"א בית"א שונות כמבואר בספר הפרדס, וכאן נרשם בר"ת של תפלה זו -אנא נאור קבל תפלת מבקשיך. פנה סכות תחנת מיחדיך. פשעינו סלח פדה סעד ישראל מיחליך. דרוש ישועתינו והושיענו נחה סלה יודעיך

יִשְׂאֲלוּ אוֹתֵי בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה, "שְׁלוֹם יְהוּדָה! הֲאֵם יִדְעַתְּ שְׂאִפְשֹׁר לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִפְּצַצַת אֲטוּם?" אֲשִׁיב, "כֵּן."

יִשְׂאֲלוּ, "וַיְמָה עָשִׂיתָ לָזֶה?"

אֲשִׁיב, "הַדְּפַסְתִּי מִיְלִיוֹנֵי סִפְרִים עַל הַזוּה"ק, וְאִמְרַתִּי בְּדַרְשׁוֹת אֶת הָאֲמַת שְׁכַל הַרְבָּנִים וְהָרְאִישִׁי יִשְׁבּוֹת שְׁלֵא אוֹמְרִים לְקַהֵל שְׁלָהֶם לְלַמֵּד זוּהַר הַקְּדוֹשׁ הֵם רְאִישֵׁי הָעָרֵב רַב [כֹּל זֶה כְּתוּב בְּזוּה"ק 172 פְּעָמִים - וְגַם מוּבָאִים בְּ-140 סִפְרֵי תַלְמִידֵי בַעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע - סֵךְ הַכֹּל 310 מְרָאֵי מְקוּמוֹת, וְהַדְּפַסְתִּי הַכֹּל בְּ-17 סִפְרִים וְכֹל אֶחָד יָכוֹל לְרְאוֹת אֶת זֶה], וְהֵם אֲשִׁמִּים עַל כָּל הָאֲסוּנוֹת שְׁמַגְיָעִים לְכֹלל יִשְׂרָאֵל מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ. זֶה הִיא הָאֲמַת הַיְחִידָה שֶׁתִּתְקַבֵּל בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה."

בשעה שהכהן נושא את כפיו אסור להעם להסתכל בו, לפי שהשכינה שורה על ידיו, צריך העם לישוב ביראה ופחד, ולדעת שבאותה השעה עת רצון נמצאת בכל העולמות, ומתברכים עליונים ותחתונים, ולא נמצא דין בכלם למדנו אמר רבי יוסי בשעה שהכהן נושא את כפיו אסור להעם להסתכל בו, לפי שהשכינה שורה על ידיו, אמר רבי יצחק אם כן כיון שאין רואין אותה מה מזקת להם, שהרי כתוב (שמות ל"ג) כי לא יראני האדם וחי, בחייהם אינם רואים אבל במיתתם רואים, אמר ליה לפי שהשם הקדוש נרמז באצבעות ידיו צריכים האנשים להתירא מזה^[כד] ואף על פי שאינם רואים השכינה אין צריכים להסתכל בידי הכהנים, כדי שלא יהי' נמצא העם מחוץ אצל השכינה, למדנו שבאותה השעה שהכהן נושא את כפיו, צריך העם לישוב ביראה ופחד, ולדעת שבאותה השעה עת רצון נמצאת בכל העולמות, ומתברכים עליונים ותחתונים, ולא נמצא דין בכלם, והיא השעה שנתגלה הנעלם קדמון הקדמונים להאיר בהתפארת שנקרא פני קטנות, ונמצאת שלמות בכל, אמר רבי שמעון בתחלת ג' פסוקים האלה י י י, י"ברכך י"אר י"שא, כלן להראות אמונה השלמה, שיתברך פני קטנות מן הקדמון של הכל^[כה] ולפיכך יברכך ה', למעלה, וישמרך, כאן למטה, וכן כלן, ולמדנו לפני רבי שמעון כל מי שנצטער בחלום רע, יבוא בשעה שהכהנים נושאים כפיהם ויאמר, רבונו של עולם אני שלך וחלומתי שלך וכו', ולמה, לפי שבשעה זו נמצא רחמים בכל העולמות, ומי שמבקש תפלתו כשהוא בצער נהפך לו הדין לרחמים.

זוהר פרשת נשא (קמז ע"ב)

כל כהן שאינו אוהב לעם, או שהעם אינם אוהבים אותו, לא ישא את כפיו לברך לעם שכתוב "טוב עין הוא יבורך"

ושמו את שמי על בני ישראל וגו'. מה ושמו את שמי, אמר רבי יהודה יתקנו, כמו שכתוב ושמו אותם איש איש על עבודתו ואל משאו, לתקן בברכתם כתרי של ימין לימין, וכתרים של שמאל לשמאל כראוי, שיזהר לבל יטעו בהם לתקן הכל, כדי שיתברכו עליונים ותחתונים, ואם יעשו כך מה כתוב, ואני אברכם, למי לאותן כהנים, שכתוב ומברכך ברוך,

זיו הזוהר
 כד. כי עשר אצבעות הידים רמז על העשר ספירות, וה' של ימין חסדים, ה' של שמאל גבורות. **כה.** זה כתר עליון, ואפשר לפרש שהג' יוד"ן רמז לעשר ספירות של כתר עליון, עשר ספירות של כתר עליון, עשר ספירות של חכמה, ועשר ספירות של בינה, שהן כלן ישפיעו ברכות להתפארת שנקרא זעיר אנפין, וכידוע שבכל

וכתוב ואברכה מברכך, הם יברכו לעם ואני אברך אותם, ולפיכך כתוב ושמו, ולא כתוב יאמרו או יזכרו, למדנו כל כהן שאינו אהוב לעם לא ישא את כפיו, ומעשה היה בכהן אחד שונא שעמד ונשא את כפיו, וטרם שהשלים נעשה גל של עצמות, מה הטעם, לפי שלא בירך באהבה, ועמד אחר ונשא את כפיו ובירך ונתתקן יום ההוא, כל כהן שאינו אהוב לעם, או שהעם אינם אוהבים אותו, לא ישא את כפיו לברך לעם, שכתוב (משלי כ"ב) טוב עין הוא יבורך, אל תקרי יבורך אלא יבורך.

זוהר פרשת נשא (קמה ע"א -רועה הנאמן)

מצוה שיברך הכהן את העם בכל יום בזקופת האצבעות וכאשר הכהן נושא את כפיו שורה השכינה על אותן האצבעות

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל. מצוה זו שיברך הכהן את העם בכל יום בזקופת האצבעות, ולברך הברכה בכל יום, להמצא ברכות למעלה ולמטה, שהרי האצבעות עומדות בסוד עליון, חמש תוך חמש, חמש של ימין וחמש של שמאל, החמש של ימין משובחות יותר מאותן של שמאל, לפי שהימין יש לו שבח יותר על השמאל, ועל כן בהברכה שמברך הכהן את העם, צריך להגביה הימין על השמאל ולברך בעין טוב, וכאשר הכהן נושא את כפיו שורה השכינה על אותן האצבעות, שהרי הקב"ה מסכים עם הכהן באותן הברכות, וישראל מתברכים משני צדדים, מלמעלה ומלמטה, מלמעלה, שהשכינה שורה על אותן האצבעות, מלמטה, מה שהכהן מברך,

הדברים הנעשים למטה מעוררים ענינים כאלה למעלה, כדמיון זה בפריסת האצבעות של הכהן למטה מתעוררת השכינה לרדת ולשכון עלינו, ומעוררות עשר מדרגות אחרות למעלה להאר^[כז] והכל בזמן אחד

בוא וראה שהדברים הנעשים למטה מעוררים ענינים כאלה למעלה, כדמיון זה בפריסת האצבעות של הכהן למטה מתעוררת השכינה לרדת ולשכון עלינו, וכן כמה דברים יש בעולם שמעוררים ענין כזה למעלה, שהרי בהתעוררות שלמטה נתעורר כח למעלה, וזאת ביארנו בכמה מקומות, וזה הטעם של לולב, וזה הטעם של שופר, והרבה הם בדמיון זה, עשר אצבעות מעוררות השכינה שתשרה עליהן, ומעוררות עשר מדרגות אחרות למעלה להאר^[כז] והכל בזמן אחד,

אסור לו לאדם להגביה אצבעותיו זקופות על חנם, אלא בתפלה ובברכות ובשמו של הקב"ה

ועל כן אסור לו לאדם להגביה אצבעותיו זקופות על חנם, אלא בתפלה ובברכות ובשמו של הקב"ה, וזאת ביארו שהן התעוררת השם הקדוש וסוד האמונה, זקופת האצבעות

זיו הזוהר

ספירה נכללות עשר ספירות, והתפארת ישפיע
 השפע לתתא, היינו להמלכות להשכינה הקדושה
 ולבני ישראל, וכל זה נקרא מהימנותא שלימתא.
כו. היינו עשר הספירות שיש בהן ה' חסדים וה'
 גבורות. **כז.** היינו עשר הספירות שיש בהן ה'
 חסדים וה' גבורות.

מעוררת באותה הזקיפה שלהם עשרה שליטים כמו שביארו, והכהן צריך לברך בעין טוב בהסכמת השכינה כמו שנאמר, באותה שעה שהברכה הזאת יוצאת מפי הכהן, אותן ששים אותיות יוצאות ופורחות לרקיע^[כח] ומפקדות ששים שרים על כל אות ואות, וכלם מסכימים על כל אלה הברכות, מה הטעם של ס' אותיות בברכות האלה, לפי שישראל ס' רבוא הם, והסוד שס' רבוא מתקיימים תמיד בעולם, וכל אות ואות היא נגד רבוא אחת, שם הקדוש היוצא מזה עולה למעלה עד כסא שהוא שלמעלה^[כט] וכלן שכינה העליונה ושכינה התחתונה מסכימות לכהן באותן הברכות, וכן כל אותן ס' ממונים, ועל זה כתוב ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם, שאז הקב"ה מברך את ישראל, ע"כ ר"מ.

זוהר תורה * דף היומי * זיו הזוהר

כח. היינו ס' אותיות הנמצאות בברכת כהנים. כט. היינו השם בן כ"ב אותיות הנ"ל.

(קמח ע"א) זוהר פרשת נשא

וביום שירדה השכינה הוא היום שהתקשרה במשה ירדה, זהו שכתוב כלת משה, כלתו של משה ממש

ויהי ביום כלת משה וגו'. רבי יוסי למד שזה היום שנכנסה כלה לחופה^[א] ואיך יתבאר ביום כלת משה, אלא מלמד שעל ידי משה נכנסה, אמר רבי יהודה וכי עד עתה נתעכבה ולא נכנסה למקומה, והרי כתוב (שמות מ') ולא יכול משה לבוא אל אהל מועד וגו', אמר רבי יצחק אין מקודם ומאוחר בתורה, ויהי ביום כלת משה, כלתו של משה בודאי^[ב] שלמדנו אמר רבי שמעון מאי זה שכתוב (תהלים ס"ח) עלית למרום שבית שבי, אלא בשעה שאמר לו הקב"ה של נעליך מעל רגליך, נזדעזעו ההר, ואמר מיכ"אל לפני הקב"ה, רבונו של עולם תבקש לסתור בנין האדם, והרי כתוב זכר ונקבה בראם ויברך אותם, ואין הברכה נמצאת אלא במקום שיש זכר ונקבה, ואתה אמרת לו להתפרש מאשתו, אמר ליה הרי קיים משה פריה ורביה, עתה אני מבקש שיתקשר עם השכינה, ובשבילו תרד השכינה לדור עמו, זה שכתוב עלית למרום שבית שבי, מהו שבי, זו השכינה שהתקשרה עמך, לקחת מתנות באדם, באדם לא כתוב אלא באדם הידוע למעלה^[ג] וביום שירדה השכינה הוא היום שהתקשרה במשה ירדה, זהו שכתוב כלת משה, כלתו של משה ממש, וביהושע שפניו כפני הלבנה כתוב (יהושע ה') של נעלך^[ד] שלא היה פרוש אלא בזמנים ידועים, שהרי לא התקשרה עמו השכינה כל כך, ולא היתה ראוי לו כל כך, שכתוב (שם) ויפל יהושע על פניו

זיו הזוהר

הנקודה אל הפת"ח ונעשה מזה קמ"ץ, ואם יבואו אותיות כל"ב במלה שראשה צריך להיות בה' הידיעה או תחסר הה' והנקוד שלה יבוא תחת האותיות כל"ב, ועפ"י יובן שנכתב לקחת מתנות באדם הב' בקמ"ץ ואל בשו"א, הרי זה כאלו נכתב בהאדם, בה' הידיעה, כדמיון שכתוב באהל תחת בהאהל, והכונה על השכינה הקדושה שלפעמים נקראת בשם אד"ם עדה"כ בתפארת אדם לשבת בית, גם יש לפרש שבהאדם מוסב על התפארת שנקרא אדם בשביל השם מ"ה שבגי' אדם, וממנו לקח הרשות שתדד השכינה לעולם הזה. **לג.** נעלך לשון יחיד, ובמשה כתוב נעליך לשון

ל. פירוש ששרתה השכינה במשכן. **לא.** פירוש שמשה נתעלה למדרגה גדולה כל כך עד שהי' ראוי שתשרה עליו אור השכינה בתמידית כמו על מלאך, וזאת לא היה יכול להיות אם לא היה פרוש משה מאשתו, ועוד שע"י עבודת משה בתמידית בקדושה ובטהרה היה ממשיך שפע כל טוב להשכינה הקדושה מאורות שלמעלה, לפיכך הוא נקרא בשם זה שהוא כדמיון חתן המפרנס לכלה בכל טוב ובקישוטין, ומן השכינה נשפע שפע הקדושה לישראל בפרטיות. **לב.** הכלל בדקדוק ל"ק שה' הידיעה בשמות מנוקדת בפת"ח, והאות שאחריה בדגש, ולפני אחהע"ר שאינן מקבלות דגש תתחבר

ארצה^[לד] אבל כאן כלת משה ודאי, מתנות באדם, מתנת כתוב^[לה] אשרי חלקו של משה, שאדונו רוצה בכבודו על כל שאר בני העולם.

זוהר פרשת תרומה (קמ ע"ב)

ביום ההוא שהשכינה ירדה לארץ נמצא המקטרג אצלה, וכסה חשך אפלה ההוא בפניה בשביל שלא תרד

רבי אבא אמר ויהי ביום כלת משה, שירדה כלת משה לארץ, ואם תאמר ויהי בכל מקום אין זה אלא לשון צער, וכאן כתוב ויהי ביום, אלא ביום ההוא שהשכינה ירדה לארץ נמצא המקטרג אצלה, וכסה חשך אפלה ההוא בפניה בשביל שלא תרד, ולמדנו אלף וחמש מאה רבוא מלאכים מקטרגים נמצאו אצלה בשביל שלא תרד, ובזמן ההוא נמצא כל הפמליא של מלאכים העליונים לפני הקב"ה, ואמרו לפניו, רבון העולמים, כל הזיו וכל המאור שלנו בשכינת כבודך הוא, ועתה תרד אצל התחתונים, בשעה ההיא התגברה השכינה ושברה חשך אפלה ההוא, כזה שמשבר חתיכות כפור חזקים וירדה לארץ, כשראו כלם כך, פתחו ואמרו (תהלים ח') ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ, אדיר בודאי, ששברה כמה גיזים וחילות גבורים וירדה לארץ ושלטה בכלם, ועל זה כתוב ויהי, בשביל הצער שקבלו כמה חילות ומחנות ביום שכלת משה ירדה לארץ.

זוהר פרשת נשא (קמח ע"ב)

לולי לא הקריבו שנים עשר נשיאים הקורבנות, לא היה יכול העולם להתקיים וכל אחד נתתקן ונתחנך בברכות ע"י אלו הנשיאים

ויאמר ה' אל משה נשיא אחד ליום וגו'. אמר רבי יהודה אלו הימים שלמעלה שנתחנכו להתברך באותן י"ב גבולי אלכסון, וכל אחד נתתקן ונתחנך בברכות על ידי אלו הנשיאים שלמטה, ולמדנו שכלם מתברכים בשביל המזבח שלמעלה^[לו] ואפילו התחתונים ואפילו האומות עכו"ם מתברכים, למדנו אמר רבי שמעון לולי לא הקריבו אלה שנים עשר נשיאים, לא היה יכול העולם להתקיים לפני שנים עשר נשיאי ישמעאל, שכתוב שנים עשר נשיאים לאומותם, משהקריבו אלה נשיאי ישראל לקחו הממשלה של כלם, לפיכך נשיא אחד ליום, וכל מה שהקריבו כדמיון שלמעלה הקריבו, בשביל שיתברכו כלם, אילם ששים עתודים ששים, כמו שכתוב ששים גבורים סביב לה, מצד הגבורה, כף אחת עשרה זהב וגו', וזה נתבאר.

זוהר פרשת זיו הזוהר

רבים **לד**. שהרי אפילו מן מלאך נתירא ונתבטל מפניו, ומכל שכן מפני השכינה. **לה**. לשון יחיד מתנה אחת, מרמז על השכינה הקדושה ע"ד שאמרו חז"ל שאמר הקב"ה לשמה מתנה טובה יש

לי בבית גנזי ושבת שמה. **לו**. מזבח שלמעלה היינו מדת המלכות, שהיא מקבלת השפע מן התפארת עלמא דדכורא ומחלקת השפע לכל הנמצאים תחתיה.

עשרה מאמרות במעשה בראשית, ועשרה מאמרות במתן תורה משמעם שהעולם לא נברא אלא בשביל התורה, וכל זמן שישראל עוסקים בתורה העולם מתקיים,

זוהר פרשת ויקרא (י"א ע"ב)

עשרה עשרה הכף בשקל הקודש. אמר רבי שמעון עשרה עשרה כפל למה נכתבו, אלא עשרה למעשה בראשית ועשרה למתן תורה, עשרה מאמרות במעשה בראשית, ועשרה מאמרות במתן תורה מה ענינם, לפי שהעולם לא נברא אלא בשביל התורה, וכל זמן שישראל עוסקים בתורה העולם מתקיים, וכל זמן שישראל מבטלים מהתורה מה כתוב (ירמ' ל"ג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת, בוא וראה עשרה מאמרות למעשה בראשית, כמו שלמדנו בעשרה מאמרות נברא העולם, עשרה מאמרות למתן תורה, אלו עשרת הדברות.. וזהו שכתוב עשרה עשרה הכף בשקל הקודש, שקולין יחד בחשיבות אחת, ובשביל זה העולם מתקיים ונמצא בו שלום, אשרי חלקם של הצדיקים שהקב"ה משפיע עליהם ברכות ומקבל תפלתם, ועליהם כתוב (תהלים ק"ב) פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

